

[Jensen-Broby.]

angaar dette Forhold. Det drejer sig om de 2 Mill. Kr., som var til Rest af de 12 Mill. Kr., som blev stillet til Raadighed i 1934—35. Vi mener, at det er en Beslaglæggelse af Statens Midler i Fremtiden, det er at tage Arbejdsmulighederne for den kommende Tid bort, og det vil komme til at skade i Fremtiden. Det er jo en Slags socialt Formaal, disse Penge beregnes til, og vi synes, at disse Udgifter bør afholdes af løbende Indtægter i Stedet for paa denne Maade.

Jeg vil gerne bede den højtærede Minister om over for Tinget at gøre Rede for, hvordan Mulighederne for Tilbagebetaling af disse Beløb er. Det fremgaar jo af et Aktstykke, at de skal forrentes med 4½ pCt. og tilbagebetales med det Beløb, som Motorpengene indbringer ud over, hvad Motorafgifterne gav i 1931—32. Dengang gav Motorafgifterne ca. 51 Mill. Kr. Jeg vil gerne have Lov til at spørge den højtærede Minister, da det ikke er oplyst, hvor meget de nu giver, og hvormeget man forventer, de vil give i de kommende Aar, for at man derudfra kan danne sig en Mening om, hvor langt ud i Fremtiden man har beslaglagt disse Penge. Mit Parti vil stemme imod disse Ændringsforslag, da vi mener, at det er en forkert Fremgangsmaade, man anvender ved at tage Forskud paa Fremtiden og i Virkeligheden tage de Midler bort, som senere skal anvendes til disse Arbejder.

Korsgaard: Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 39, som jo ikke tiltrædes af Venstre, men af Regeringspartierne og det konservative Parti, vil jeg gerne sige, at jeg finder det naturligt, at Arbejdere, selv om de ikke har været et helt Aar i et eller andet Væsens Tjeneste, lige godt faar en Ferie, der svarer til den Tid, hvori de har været der. Vi mener, at dette ogsaa i høj Grad praktiseres i private Virksomheder, og derfor har vi intet at indvende imod dette.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 40, der drejer sig om Fastansættelse af en Del Postbude, vil jeg gerne først udtale min Tilfredshed med, at det af en Skrivelse, som følger med Sagen, fremgaar, at der, hvis man antager nogle, skal udnævnes et tilsvarende Antal overordnede inden for den Kreds, der her er Tale om. Det kan vi fra konservativ Side fuldt ud tiltræde. Mere afgørende er det jo, om det er den rigtige Vej at gaa at antage en hel Del faste Folk; i Tider, der er saa forholdsvis usikre som de nuværende, synes vi, det er tvivlsomt. Alt i alt vil vi derfor afholde os fra at stemme om Forslaget.

Denne vor Stilling giver mig Anledning til at gøre den Bemærkning til Ordføreren, som jeg har gjort før, at det, at man ikke staar som Medforslagsstiller, behøver jo ikke at betyde, at man er imod Forslaget i den Forstand, at man vil stemme imod det. Nu tør jeg ikke med Sikkerhed sige, hvorledes Ordføreren udtrykte sig, men jeg tror, at som Ordføreren udtrykte sig, vilde en Tilhører, hvis der findes Tilhørere, der hører efter, hvad der siges her-nede, kunne faa det Indtryk, at vi var positivt imod Forslaget, hvad vi altsaa ikke er.

Om Ændringsforslagene Nr. 372, 373 og 374 er der ikke Enighed. De vedrører Bygningen af en Restaurant nede paa Masnedø. Fra konservativ Side er vi af den Mening, at det ikke egentlig er nogen Statsopgave at lave Restaurant her i Landet. Man har jo, mener man da, i hvert Fald foreløbig haft Succes med den Restaurant, man har lavet i Forbindelse med Lillebæltsbroen. Nu vil jeg imidlertid antage, at den Færdsel, der vil komme dernede, vil blive meget, meget mindre end Færdselen ved Lillebæltsbroen, saa rent forretningsmæssigt vilde jeg tro, at der er væsentlig bedre Betingelser ved Lillebæltsbroen end det andet Sted, men det er jo en Sag for sig. Jeg har i og for sig heller aldrig været nogen Tilhænger af Restauranten ved Lillebæltsbroen, men ved Storstrømmen vil altsaa Forrentningsspørgsmaalet være tvivlsomt, og da vi, som sagt, fra konservativ Side rent principielt er imod, at Staten giver sig til at bygge Restauranter, maa vi gaa imod Forslagene.

Saa er der Ændringsforslagene Nr. 415, 416 og 417 tilbage. Ændringsforslag Nr. 415 drejer sig om en Udbetaling, som er vedtaget, og derfor skal jeg henstille til mit Partis Medlemmer, at vi afholder os fra at stemme herom. Vi stemte oprindeligt imod den paagældende Bevilling, men da den nu er vedtaget, mener jeg ikke, der er Grund til at demonstrere yderligere ved nu at stemme imod.

Ændringsforslag Nr. 416 og 417 drejer sig jo om store Beløb, nemlig henholdsvis 10 Mill. Kr. til Viadukter og 10 Mill. Kr. til nye Vejanlæg. Med Hensyn til Bevillingen til Viadukter fremgaar det af Redegørelsen, som den højtærede Minister er fremkommet med, at man i Kassen har liggende rundt regnet 4 Mill. Kr. til dette Formaal, og det fremgaar ogsaa af Redegørelsen, at man praktisk talt ikke er rigtig i Gang med dette Arbejde, som man jo dog har haft Mulighed for at sætte i Gang i lang Tid. Under disse Forhold